

CU LUCIDITATE (II)

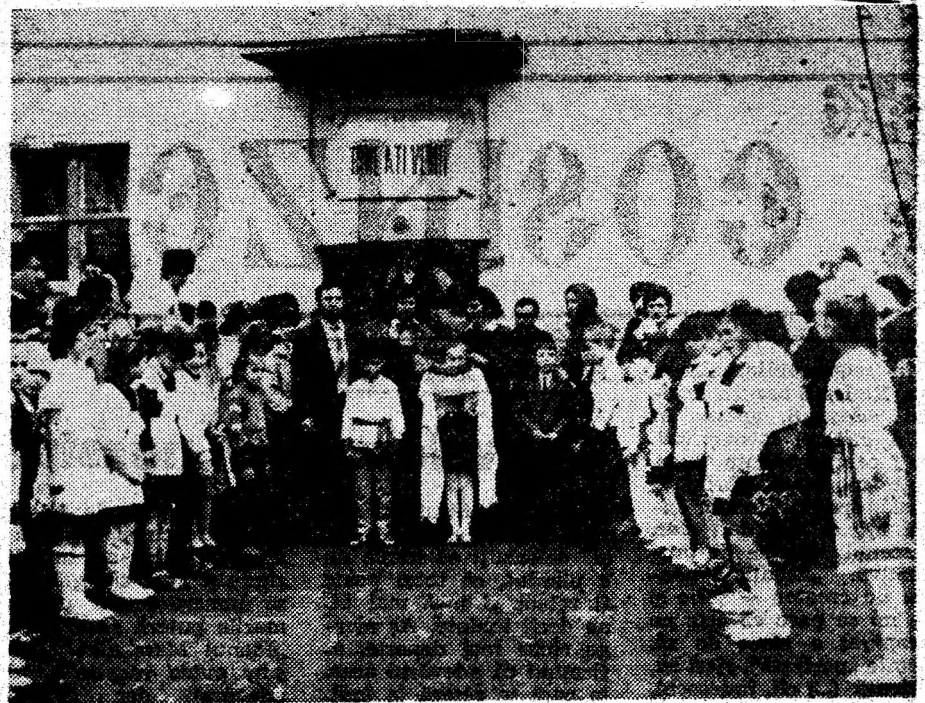
A fost un prim material afectat aceluia segment de populație — foarte consistent numeric — ce refuză și chiar combată ideea revenirii la România. Există însă și inversul situației.

L-am regăsit la Vadu lui Vodă — orașel în apropierea Chișinăului (aproximativ 20 km distanță spre nord-est), pe malul Nistrului, fostă stațiune de odihnă și tratament pentru puternicii Moscovei. În elegantele hoteluri, acum fără clientelă, sînt cazați soldații ai armatei a 14-a. Și dacă vila peșă la dispoziția invitaților români se cheamă Speranța, cea a soldaților ruși este Bucuria. Lîmpede, nu?! Pentru ei, bucuria și certitudinea prezentului — pentru noi, speranța unui viitor deloc conturat. Pentru ei — acum, cu siguranță: pentru noi — cîndva, poate. Localnicii au ispășit nesăbuinta de a-i fi invitat pe hunedoreni, în noiembrie trecut, în semn de mulțumire pentru vacanța oferită copiilor lor. S-a invocat un deranjament și orașelul a fost lăsat fără electricitate vreme de câteva zile. „Prea s-a cîntat mult românește” — a spus cineva. „La voi a fost comunism, dar v-ați vorbit limba și v-ați cîntat cîntecele, Nouă ne-au luat și limba și cîntecele” — regreta gazda, ing. Victor Munteanu, încercînd să țină pasul cu corul ad-hoc al musafirilor. Vîrstnica sa mamă recunoștea cîntecele și își amîntea că le-a știut cîndva.

Se pare însă că cei care simt cu adevărat nevoia sprijinului nostru sînt românii transnistreni. Din Tiraspol se transmit mulțumiri familiilor hunedorene care le-au găzduit copiii și rugămîntea de a păstra relațiile infiripate în vară. De la directorul Școlii Nr. 20 — singura școală românească din Tiraspol, cu 270 de elevi în clasele I-VIII, într-un oraș cu 180 000 de locuitori — aflu, în luna ianuarie a acestui an, amănunte despre așa-zisul congres al moldovenilor din Tiraspol, improvizat în fapt de trădătorii cauzei românilor. Cînd participanții la congres au solicitat eliberarea deținuților politici, organizatorii le-au impus să-și exprime fidelitatea față de republica transnistrenă. Cînd participanții au pus întrebări ce incomodau, dezvăluind crasa lipsă de drepturi elementare — la limbă, la învățătură, la viața culturală — organizatorii au răspuns: „despre asta nu se discută!”.

NATALIA VASIU

(Continuare în pag. a 3-a)

„Unde ne ducem?! Și de ce să plecăm?!” — întrebă copiii, părinții și dascălii unicei școli românești din Tiraspol.

CUVÎNTUL LIBER

COTIDIAN INDEPENDENT

ANUL V

NR. 790

VINERI, 22

IANUARIE

1993

4 pagini — 15 lei

FAX

DECLARAȚIA

PREȘEDINTELUI

SNegur

Participînd la reuniunile C.S.I., Republica Moldova urmărește să tranșeze problemele economice cu care se confruntă, a afirmat dl Mircea Snegur într-un interviu acordat ziaristei Laura Hinkel de la cotidianul francez „La Croix”. „Întîmîndu-mă cu cetățenii, le-am promis că mă voi strădui să nu comit greșeli în cadrul ședințelor șefilor de stat. Reșping, criticile nefondate ale opoziției care susține că tindem să „ducem Moldova într-un nou imperiu”. Criticile opoziției țintesc în destabilizarea situației social-politice”, a relevat dl Snegur.

În ce privește o eventuală decizie a parlamentului de a desfășura un referendum asupra unor principii ale Constituției Republicii Moldova, care ar legitima existența ei ca stat, dl Mircea Snegur a estimat că poporul reprezintă puterea supremă și că numai el este în măsură să-și hotărască propriul destin. Fiind întrebat dacă nu are temeri că separatiștii vor împiedica desfășurarea referendumului în raioanele estice, dl Snegur a specificat că într-o lume în care se instaurează democrația, nimeni nu-i poate priva pe oameni de dreptul de a-și formula opțiunea politică, arătînd, totodată, că este necesară o mobilizare a întregului potențial intelectual pentru a spune maselor adevărul.

Potrivit președintelui republicii, conducerea de vîrf depune maximum de eforturi pentru a-i elibera pe deținuții politici, aruncați în închisorile din Tiraspol. Pentru realizarea acestui scop, au fost inițiate discuții cu liderii separatiștilor, precum și cu autoritățile de la Moscova, care pot influența asupra lor, transmite Moldova-Pres, citînd Serviciul de Presă al Președintelui Republicii Moldova.

Reforma din minerit produce noi „luftinspectorii”

De curînd, mineritul românesc a intrat într-o etapă de reorganizare menită nu numai să stopeze decăderea producției, ci și de a relansa activitatea din acest segment economic. Așadar, la inițiativa Bucureștiului, s-a conceput o nouă formulă organizatorică a regiilor din minerit, prin înființarea de sucursale (un fel de pui de regie) care au drept menire „deplasarea centrului de greutate spre nivelul de bază și anume cel productiv”. Ideea este aparent benefică și poate deveni cu adevărat eficientă în situația simplificării actului decizional, a eliminării suprastructurilor care, în situația de față, s-au înmulțit. Astfel, filiera întreprinderi — sucursală — centrală — departament — minister devine stufoasă, păstrîndu-se prin noua reorganizare, „curelele de transmisie”, care în care se păstrează o categorie de personal ce „constată și dă indicații” sau, în altă ordine de idei, opinia unui

lucrător este elocventă: „atîc timp cît în țară există și centrale și sucursale este rău”. Într-un număr recent al ziarului nostru informam cititorii că în interiorul R.A.C. Deva au apărut structuri și suprastructuri noi, desigur cu rațiunile invocate de factorii de răspundere. Pentru o imagine completă a fenomenului vă sunăm atenției structura organizatorică a uneia dintre sucursalele Regiei și anume cea de la Brad. „Unitatea” de față a luat ființă în octombrie 1992, prin „spargerea” fostei exploatare miniere Barza în mai multe firme: Exploatarea Auriferă Barza — 2565 angajați; Exploatarea Cuprifera — 367 angajați; Exploatarea de Preparare Gurabarza — 904 angajați; Mina Brusturi — 180 angajați, la care se adaugă secțiunile de investiții, depozite, secția mecanică, au-

CORNEL POENAR

(Continuare în pag. a 3-a)

La Sala Sporturilor din Deva s-a deschis, în colaborare cu firma PEPINO. Complexul de întreținere și refacere sportivă unde sportivii, cei care vor să-și întrețină condiția fizică, pot practica gimnastica aerobică, recuperarea în bazin, saună, masaj, fizioterapie, programe de slăbire, supravegheate de un personal calificat.

COMPLEX DE ÎNTREȚINERE ȘI REFAÇERE

Tot aici, s-a deschis un magazin pentru sportivi în care se comercializează medicamente, echipamente sportive, precum și un dispensar pentru cazarea și masa sportivilor.

Deci, la Sala Sporturilor din Deva, într-o ambianță plăcută, reconfortantă, de luni pe lângă joi, sportivii și cei care doresc să-și păstreze sănătatea, să o întrețină, au aceste posibilități. (S. C.)

Scrisoare din America

Primarul orașului Hațeg ne face precizări

Convins fiind că ziarul pe care îl conduceți și în coloanele căruia numele meu a mai apărut militează pentru afirmarea adevărului, vă rog să publicați aceste câteva rânduri, menite să contribuie la elucidarea situației mele actuale, pe care, din păcate, populația orașului Hațeg, al cărui primar sînt din ianuarie 1990, n-o cunoaște exact și ar putea fi derutată de către colportorii de zvonuri.

Mă aflu din 10 septembrie 1992 în S.U.A., la Philadelphia, pentru un schimb profesional internațional („International Professional Exchange” este numele organizației non-profit care m-a invitat și în al cărui program sînt antrenat), pentru care, la timpul potrivit, am obținut aprobările necesare.

Locuiesc în „International House” unde, la rugămintea mea, alături de drapelul celorlalți țări,

a fost arborat și Tricolorul românesc, chiar dacă eu sînt singurul român dintre cei peste 500 de „rezidenți” din întreaga lume.

Lucrez în „educație” într-o agenție finanțată de guvern, am participat la foarte multe cursuri și seminarii pe probleme de protecție socială, am vizitat agenții din domeniul educației sociale, școlii (lice și universități), armeze la Temple University din Philadelphia un curs de management administrativ și unul de educație specială, încerc să învăț cît mai multe lucruri utile în perspectiva întoarcerii în țară și să contribuie, în măsura posibilităților mele, la crearea unei imagini favorabile cu privire la România și la orașul meu.

Cu aleasă stimă,
MARIUS
CONSTANTINESCU,
primarul orașului Hațeg

(Continuare în pag. a 3-a)

FLASH!

◎ SPIRIT GOSPODĂRESC. Din inițiativa dnei ing. agronom Cătălina Stanciu și a colegilor ei de la Ocolul agricol din comuna Sălașu de Sus, s-au adus 70 tone de îngrășăminte — azotat și complexe — pentru cetățenii care își lucrează pămîntul și vor să obțină producții mai mari. Întreaga cantitate de îngrășăminte a fost distribuită oamenilor. (S. C.)

◎ PE LOC ȘI ACASĂ. La restaurantul „Național”, din

Brad, dl Petru Vasiliu, ca un bun întreprinzător, nu se mulțumește să-i servească pe clienții numai pe loc. Îi servește și la domiciliu. Fripturi, ciorbe cu afumătură, mititei etc., se pot comanda la „Național”. Serviciul prompt, de calitate. Ca pe tavă. Doar nu în zadar „Național” vinde zilnic mîncare de aproape o sută de mii de lei. (G.H. I. N.)

◎ DOSAR PENAL. Lui Ioan Rusan din Bucium i s-a întocmit dosar penal. De ce? Pentru că a sustras din pădure 9 metri cubi de lemn. O fi ger, dar nici chiar așa. (V. N.)

◎ „VREM ȘI UN ANTICARIAT!”. Din Sarmizegetusa, Densus, Rîu de Mori, Clopotiva, Totești etc., mulți cititori ai ziarului nostru ne-au semnalat că în toată Țara Hațegului nu există un anticariat. Sînt mulți pensionari care au lucrat în învățămînt, pe la primării, în agricultură, la păduri etc., care caută cărți, reviste, ziare vechi, de mare valoare și trebuință. „În timp ce numai în Hațeg există peste 40 de crișme, multe deschise în ultima vreme, un mic spațiu pentru anticariat nu se poate găsi?” — ne întrebă oamenii (G.H. I. N.).

◎ LIPSĂ. Un control al poliției din Brad avea să releve o seamă de nereguli în comerțul din oraș. Între acestea, barmana Felicia Lenuța Barna a fost surprinsă vînzînd băuturi alcoolice cu lipsă la gramaj. Este bine să ia aminte la acest lucru și alți lucrători din comerț care practică asemenea metode. (V. N.)

FLASH!

GOSINZEANA

În remarcabilul său e. seu, *Reflecții asupra practicii scrisului*, apărut în 1978, criticul Lucian Rai. cu făcea pertinenta observație că, după stările de boală, spiritul creator intră într-o fază de efervescență extremă de productivă. „Esențială pentru un creator — scrie el — mi se pare că este neapărat o stare de sănătate „perfectă”, sieși su. ficientă (...) cit, îndeosebi, trecerea de la „rău” la „bine”, tensiunea spre sănătate și plenitudine. Altfel spus, sint productive stările de regenerare, care declanșează un tip de energie mai mare decât este de trebuință sa. tisface și scopul ei imediat; din acest surplus, caracteristic fazelor de incordare spre sănătate, se naște nevoia de a lucra, inspirația etc.” Am avut ocazia să verific prin proprie experiență această constatare și m-aș încumeta s-o supralicitez, avansând opinia că ea nu se limitează numai la artiști, ci poate fi generalizată. Orice stare de convalescență cred că e productivă, întrucât presupune o regenerare a forțelor, o resuscitare a energiei, o nouă poftă de viață și, implicit, de lucru, un dor, în sfârșit, de

CONTRAPUNCT

Convalescența noastră

lucrul bine făcut, ca do. vadă adusă sinelui dar și celorlalți că nimic nu e pierdut, că totul poate fi reluat și încă mai bine decât înainte. Aș merge chiar mai departe, afirmând că adevărul acesta care se referă la indivizi se verifică și asupra popoarelor în măsura în care vom fi de acord că un popor este el însuși o entitate creatoare de valori. Dovezile ne stau foarte la îndemână. Iată, după al doilea război, Germania și Japonia erau țările cele mai nenorocite: pe lângă distrugerile comune tuturor beligeranților, ele suportau și enorma povară morală de a se ști înfrinse. Și totuși, în perioada următoare, a ridicării din ruine, a convalescenței, au găsit uimitoare resurse de regenerare a energiilor și a potențialului moral, ajungând azi ceea ce cu toții știm că sint. Dar exemplele se pot extinde și asupra Spaniei, ieșită dintr-un război civil și o lungă dictatură, și asupra Angliei, Franței, Țărilor de Jos, care au ieșit din

război aproape la fel de prăbușite ca și țările înfrinse, pentru ca, mobilizându-și apoi energiile, să se numere acum printre marile puteri. Le-a ajutat „Planul Marshall”, mi s-ar putea răspunde. E adevărat, dar „Planul Marshall” nu s-ar fi dovedit atât de eficace dacă aceste popoare nu și-ar fi descoperit resursele regenerării în primul rând în ele însele, în orgoliul lor, în ambiția lor de a redeveni ce au fost și chiar mai mult decât atât, ca să-l parafrzez pe Vodă Rareș al nostru. Cu Rareș am ajuns însă la noi, la români. Iată-ne și pe noi aflați tocmai într-o perioadă de convalescență. Mai lungă și mai grea decât la alții. Căci, după război peste noi a dat ciuma roșie de aproape cinci decenii, boala mai grea decât războiul, fiindcă lasă sechele mai adânci: în reflexe, în habitudinii, dar mai ales în mentalități. Sintem în convalescență dar încă nu și în faza de regenerare. Mai sintem parcă năucii de boală și

încă uimiți că am scăpat. Ne dăm seama că avem șansa să stăm în fața unui nou început, dar purtăm încă în suflet spaime subconștiente și nu mai sintem siguri pe scara noastră de valori, căreia i s-au rupt câțiva trepti. Ezitam să așezăm alții în loc, nu știm care, părțile sint împărțite, energiile, după ce să sint în refacere, mai sint și dispertate. Încă n-am descoperit acel canal care să reunească toate aceste energii într-un singur și viguros șuvoi capabil să pună iar în mișcare toate morile neamului. Și nici ambiția încă nu ne-am regăsit-o — dar, oare, am avut-o cu adevărat vreodată? — ambiția aceea de a avea ceva de oferit lumii, de a fi mai buni decât alții, de a fi cei mai buni. Convalescența ne va fi de aceea lungă. Dar măcar de am depăși această fază de atonie, pășind în sfârșit în etapa ei constructivă, productivă. Se va întâmpla aceasta numai cînd, întorși cu toții la uneltel noastre, va renaște în sfârșit în noi aspirația de a ne dovedi în primul rând nouă înșine că nu sintem mai prejos decât alții.

RADU CIOBANU

Țărîna metafizică

Aud cum piatra scințește lovită de-o rază de-argint, umblu temător pe sub ziduri, cu nimbul tristeții m-alint.

Nu mă-ntrebați cine sunt, nici n-aș ști să răspund, doar atît: în beții metafizice din cînd în cînd mă scufund.

Se aud ciinii cum latră bezmetic la raza de stea, un greiere își înstrunează lăuta lingă piatra cea grea.

IONEL AMĂRIUȚEI

Cititorilor ziarului „Cuvîntul liber”, cu prietenie, un gând bun și fericire — Marina Scupra. Foto: PAVEL LAZA

NOTE DE LECTURĂ

Maitreyi Devi: „DRAGOSTEA NU MOARE”

Nu, nu este vorba despre o coincidență, sau despre o confuzie de nume. Autoarea acestei cărți este chiar eroina romanului „MAITREYI” de Mircea Eliade, iar conținutul cărții ne reintroduce, mai rapid decât am crede, și mai ales cu pricepere, putem spune, în atmosfera lumii și a existenței tipic indiene, cu care ne-a familiarizat deja celebrul nostru compatriot.

Este perfect adevărat: cartea începe abrupt și cu scopul parcă de a-l face pe cititor să se revolte împreună cu autoarea pentru că Eliade, în romanul său, și-a permis să spună lucruri neadevurate, să facă afirmații dubioase și chiar tendențioase; în sfârșit, să creeze un cadru nu prea favorabil pentru existența și viața unei tinere indiene într-o familie normal marcată de precepții religioase. Desigur, revolta Maitreyi Devi pare pe deplin justificată, ca și acuzațiile sale, însă, acceptînd pînă la urmă ideea că Eliade a făcut artă lăsîndu-se în voia imaginației și a fabulosului, autoarea cărții face un compromis frumos, arătîndu-ne un suflet nu o dată răvășit de trăiri pe care le pot avea doar cei care au trăit cu adevărat sentimentul înălțător al dragostei. Și, astfel, „Dragostea nu moare” se constituie în una dintre cele mai tulburătoare mărturisiri ale unei femei despre

o dragoste petrecută în urmă cu... 42 de ani. Nu poți să nu te întrebi: cit de adînci au putut fi sentimentele acestor doi oameni, dacă după aproape o jumătate de secol ele s-au mai poartă pașii Maitreyi din India pînă în California, pentru a-l MAI VEDEA O DATA pe Mircea Eliade?

Dar nici un comentariu nu poate suplini lectura celor două cărți care se întrepătrund atît de firesc, logic și binevenit prin idei, locuri, oameni, întâmplări... Totul se leagă fermecător, totul se completează sau se suprapune, constituindu-se într-un tot deplin, care îl poate face pe cititor să exclame la sfîrșitul lecturii: poate că Dumnezeu a avut grijă să îndrepte nedreptatea de a nu fi fost împreună pe această lume Maitreyi Devi și Mircea Eliade...

DUMITRU HURUBA

BIBLIOTECA — O INSTITUȚIE RESPECTATĂ !

Intrînd în orice bibliotecă din mediul rural, rămîi impresionat de faptul că aceste instituții sint bine gospodărite, te primesc chiar și în anotimpul friguros într-o atmosferă caldă, generată și de focul din sobă, dar mai ales de prezența cărților. Orarul de deschidere este respectat aproape cu sfințenie, argumente în favoarea acestei afirmații oferindu-ne toate bibliotecile pe care le-am întîlnit în drumurile noastre prin județ. La Blăjeni, alături de școală, biblioteca rămîne o instituție respectată și în același timp căutată de localnici. „Am făcut o comparație între situația existentă înainte de revoluția din 1989 și cea din prezent, ne spunea dna Victoria Bufnilă, bibliotecar, iar constatarea este revelatoare. A crescut numărul cititorilor și, în același timp, cel al acțiunilor cu cartea dedicate aniversării unor scriitori sau evenimente istorice. Chiar dacă majoritatea cititorilor sint elevi, bibliotecă urmîrînd îndeaproape programa școlară, totuși se

constată, îmbucurător, și creșterea numărului cititorilor adulți”.

Spre deosebire de alte biblioteci, cea din Blăjeni nu are filiale sau puncte de împrumut în satele aparținătoare. Cu toate acestea, cartea ajunge și la cititorii din aceste localități, dacă ei nu au posibilitatea să se deplaseze la sediul instituției. Acest lucru se face prin grija dnei Victoria Bufnilă, care ajunge periodic aici, lăsînd un număr de volume la învățătorii din școlile primare. Astfel că o bună parte din fondul de carte, de 7792 de volume, este rulat, cunoscut și o bună parte citit. Dovadă stau cele 6892 de volume citite de 369 de localnici, în anul trecut, la o frecvență de 15—20 de oameni, care trec zilnic pragul bibliotecii. Așadar, în ciuda greutăților actualei perioade de tranziție la economia de piață, oamenii cu dragoste trănicioasă de lectură nu uită drumul spre biblioteca publică !

MINEL BODEA

Vasile Seicaru — o prezență pe care o dorim cit mai frecvent pe scena de scenă.

Foto: PAVEL LAZA

Expoziție de opp-art Victor Vasarely

Victor Vasarely este unul dintre cei mai cunoscuți artiști plastici europeni. Stabilit în Franța, artistul a expus în întreaga lume, este posesorul a numeroase premii internaționale. Pînă acum nu a expus în țări est-europene. Prezența sa în România, printr-o expoziție itinerantă de opp-art, este un lucru remarcabil. Etalarea lucrărilor în Galeria Secției de Artă a Muzeului Județean urmează deschise la Galați, Bacău, Iași, București, Tg. Mureș, Miercurea Ciuc, Brașov, Baia Mare, Timișoara, Arad, Cluj-Napoca, Oradea, Salonta, Beiuș.

Expoziția de la Deva, deschisă prin grija dnei Doina Reghiș, este cu totul remarcabilă. Poate fi considerată retrospectivă, întrucît cuprinde lucrări din mai multe perioade de creație. Debutul artistului a stat sub semnul suprarealismului, fiind mai apropiat de Chirico (unul dintre exponenții de bază al suprarealismului). Pătrunzînd în incinta expoziției, rămîi puternic impresionat de efectul lucrărilor sale de opp-art, al unui splendid colorit realizat în degreuereni. Stabilit în Franța, artistul a expus în întreaga lume, este posesorul a numeroase premii internaționale. Pînă acum nu a expus în țări est-europene. Prezența sa în România, printr-o expoziție itinerantă de opp-art, este un lucru remarcabil. Etalarea lucrărilor în Galeria Secției de Artă a Muzeului Județean urmează deschise la Galați, Bacău, Iași, București, Tg. Mureș, Miercurea Ciuc, Brașov, Baia Mare, Timișoara, Arad, Cluj-Napoca, Oradea, Salonta, Beiuș.

MINEL BODEA

CU LUCIDITATE (II)

(Urmare din pag. 1)

Or, școala românească din Tiraspol este în pragul evacuării. Luând în calcul cazul comunei Șlobozia (de lângă Tiraspol) — unde echipe alcătuite din reprezentanți ai inspectoratului școlar, ai poliției și ai administrației locale, însoțite de cini, au confiscat cărțile și caietele cu grafie latină, au impus alfabetul chirilic și au amenințat, cu pedepse — evacuarea este iminentă. Dascălii și părinții copiilor de la Școala Nr. 20 au transmis prin agenția „Moldova Pres” un apel către autoritățile de la Chișinău, întrebând unde se pot refugia, în cazul evacuării, și afirmându-și intențiile de a nu ceda presiunilor. Apelul n-a fost însă dat publicității. „In mass-media moldovenească nu se vorbește despre persecuții naționale. Sintem considerați, și de către ai noștri, drept o minoritate ne semnificativă” — spune dl profesor Ilie Iovciv, directorul școlii. „Ce-a cistigat Basarabia prin evacuarea din Tiraspol a Institutului Pedagogic și a celui de cercetări biologice?” — întreabă dl profesor. Românii transnistreni

cunosc răspunsul: Chișinăul, favorizând evacuarea, a făcut încă un pas spre cedarea Transnistriei. Simplu: cu cât numărul românilor de aici va fi mai mic, cu atât mai ușor Chișinăul va spune da pretențiilor autonomiste.

Și tot românii transnistreni — de data asta deținută politici — au cerut oficial intervenția președintelui Iliescu, pe lângă președintele Eltin, în scopul eliberării lor. După ce, vreme de un an și jumătate au sperat în sprijinul președintelui Snegur. Pentru că, trebuie să se știe, cei cinci intermițați — apelul are patru semnatari, de cel de-al cincilea nu se mai știe nimic — au făcut, până în iunie 1991, jocul politic al lui Snegur. Se pare însă că președintele a văzut în ei un soi de kamikadze. Nu s-a reprodus din această scrisoare — firește, datorită caracterului personal — paragraful în care Ilie Ilășcu, fostul președinte al Frontului de la Tiraspol, unul dintre intermițați, solicită sprijin pentru stabilirea soției și a celor două fiice în România (copiii au petrecut vacanța mare la familia Lucaciu, din Sintuhalm).

Am încercat a privi lucrurile cu luciditate. Deși, cită „luciditate, atita nefericire...”

Virtuțile propolisului (III)

Spectrul afecțiunilor în care propolisul vădește proprietăți curative incontestabile este foarte larg.

În bolile reumatice: artrite, poliartrită, spondilita anchilozantă, artroze, se folosește tinctura 20—30 la sută, câte 20—30 de picături înainte de mese ca și masticarea a 5 grame propolis. Tratamentul este îndelungat.

Bolile glandulare — gusa tiroidiană endemică difuză sau cea nodulară cunoscută vindecări sută la sută și respectiv 50 la sută dacă

se folosește propolis pilule, în cantitate de 25 centigrame pe zi, pe nemincate, sau preparatul apicol Proposept.

În tricofitia profundă se obține vindecarea dacă se aplică soluția de propolis 50 la sută, fiert în ulei vegetal, timp de 3—5 zile, sub hirtie cerată.

Cite 10 picături de tinctură de propolis, de două ori pe zi, pe stomacul gol, dau rezultate excelente în parazitozele intestinale.

Infecțiile căilor urinare sunt influențate pozitiv da-

că se folosesc de două ori pe zi câte 40 de picături de tinctură în 100 ml apă caldă, cu o oră înainte de mese sau se sug zilnic 5—10 grame de propolis.

Omul beat se poate trezi rapid din beție dacă i se dă 100 ml de apă rece în care a fost picurate 50 picături tinctură de propolis 20 la sută.

Dacă pe bățuri se aplică un pansament îmbibat cu propolis topit, după câteva zile rădăcinile ier și bățurile cad. În același fel se tratează negii.

După 1—2 luni de tratament cu propolis la început alifie salicilată 50 la sută, iar în continuare alifie de propolis aplicată sub leucoplast sau hirtie cerată, se vindecă tuberculoza pielii.

De remarcă că tratamentul cu propolis nu dă nici un efect secundar. (I.C.)

(După o corespondență de la învățătorul pensionar și apicultor, dl CORNEIU CLESIU, din Dunabrava de Jos — Ribita)

Primarul orașului Hațeg ne face precizări

(Urmare din pag. 1)

Am avut posibilitatea să-l întâlnesc pe primul „reprezentativ” al orașului, dl Harvey Clark, pe primarul orașului Newhope din Bucks County, pe „directorul executiv” al școlilor din același ținut, pe primarul orașului Hickory din Carolina de Nord și multe alte personalități politice și culturale.

Primarul orașului Hickory mi-a înmănat „cheia orașului” și a acceptat ideea înfrățirii Hațegului cu Hickory (ceea ce ar reprezenta, din punctul meu de vedere, o „poartă” deschisă spre lume) și înainte de întoarcerea mea în țară voi avea, probabil, prilejul de a întâlni întregul consiliu al orașului.

Dovadă a aprecierii de care mă bucur aici e și faptul că la întâlnirea cu oficialitățile orașului Philadelphia am fost desemnat să vorbesc din partea participanților la programul I.P.X. și că în ziua alegerilor am fost invitat să particip ca „observator” la „headquarter”-

Un peisaj unic, o călătorie de neuitat

Gara din Brad. Ora 15.10. La linia întâi trenul pentru Deva-Simeria este gata de drum. Urcăm în cabina de comandă alături de dnl Octav Bodăescu, mecanic, și Nicolae Bărbăntan, ajutor.

Paleta verde ridicată, un șuierat scurt, un „drum bun” din partea impiegtului și trenul pornește lin. Prima oprire la Dealu Fetii. Peisajul văzut de acolo de sus este fermecător. — Mai frumos ca pe Valea Oltului — zice dl Bodăescu.

Il aprobăm. Dealurile frumoase din împrejurimi, pădurile și văile sînt cernute cu fulgi albi, arborii sînt înfloriți de chichiră.

Intrăm în primul tunel la Dealu Fetii. O bijuterie dăruită de constructori. Asemenea celor de la Ormindea. Luncoiu de Jos. Vălișoara. Viaductul de la Luncoiu de Jos, o altă minunăție, ca și cel de la Vălișoara, prilejuiesc alte prilești de neuitat.

Intre viaducte și cele patru tunele, toate în înălțime, schimbăm câteva cuvinte cu dnl Bodăescu și Bărbăntan.

— Cum ați ajuns mecanic de locomotivă? — întrebăm.

GRAJDURILE LA CHEREMUL HOȚILOR

S-a lichidat și fostul patrimoniu al Fermei de stat zootehnice din Sălașu de Sus. Animalele ce au mai rămas au fost distribuite la ferma din Rîu Alb. Au rămas însă la locul lor două grajduri și o magazie, bine dotată cu tot ce era necesar trebuințelor de aici. Cum bani pentru a se plăti paza acestor bunuri nu există, a și început dispariția țiglelor, a stîlpilor de la împrejmuire și a altor materiale. În curînd, din fosta fermă va rămîine doar scheletul construcțiilor. (S.C.)

— De mic mi-au plăcut mașinile. Am învățat meseria la căile ferate uzinele de la Combinatul hunedorean. Primul meu „profesor” a fost mecanicul Gheorghe Dumitrașcu. Apoi am trecut la Simeriacălători, ca ajutor al me-

— Ce calități trebuie să aibă un mecanic?

— Să fie feroc sănătos, disciplinat, vigilent, respectuos, să iubească oamenii și... locomotiva. Răspunderea e foarte mare, transportăm mii de oameni. — Dle Bărbăntan, de ce doriți să vă faceți mecanic? Este o meserie grea.

— Este meseria care mi place cel mai mult. Vreau să ajung un mecanic bun ca dl Octav Bodăescu. Ascult, învăț și respect tot ce spune dumnealui.

Însemnări din cabina mecanicului de locomotivă

canicului Viorel Tămaș. Trăgeam tare cu lopata la cărbuni, că eram pe locomotivă cu aburi. Arătam ca un hornar. În anul 1972 am primit botezul de mecanic.

— Dv ați crescut mecanici?

— Nicu este al treilea mecanic în devenire. Costică Popa și Emil Mureșan, pe care i-am avut ajutori, au ieșit mecarici buni. Din ajutori buni ies mecanici buni.

Gh. I. NEGREA

S.C. CORVIN S.A. HUNEDOARA

Întreprindere de încălțăminte, cu sediul în bd. Traian 11, organizează în 5 februarie a.c. orele 10, concurs pentru ocuparea următoarelor posturi:

- director general
- director economic
- director comercial

- ceteist și economist specialist în comerț exterior

Condiții: studii și vechime corespunzătoare. Relații suplimentare la sediul unității și la tel. 71.40.92

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI HUNEDOARA

Organizează concurs pentru ocuparea următoarelor 4 posturi vacante:

- inginer construcții civile, industriale și agricole
- 3 ani vechime în specialitate
- inspector de specialitate — studii superioare juridice
- funcționar — 2 posturi studii medii
- 3 ani vechime în funcții administrative

Concursul va avea loc în data de 23 februarie 1993, ora 10, la sediul Primăriei.

s.c. MARKET SERVICE s.r.l. Deva cartier Oituz bl.15

Vă oferă mobila:

- Biblioteca Lucafarul
- Garnituri de hol plusate
- Mese extensibile (12 persoane)
- Măsuțe

De asemenea vă oferă detergenți parfumați, en gros și la prețul cu amănuntul, case de marcat en gros și en detaille marca HEAT ECR 140 fabricație japoneză, omologată sub nr.630 noi.1992 de Ministerul Comerțului, cu următoarele caracteristici:

- 200 articole (PLU)
- 4 departamente
- 6 vânzători (casieri)
- 2 dispozitive de afișare 8 cifre
- 4 clase de taxe
- imprimantă EPSON, CITIZEN
- hirtie dubla autocopiativă 450 lei/rolă

Informații suplimentare la sediul societății sau la telefon 095 61.74.15 după ora 19.

Reforma din minerit produce noi „luftinspectorii”

(Urmare din pag. 1)

toază, oficiul de calcul, semiprețioase, cantină, totalizând aproape 5100 persoane — sumă ce include și pe cei 67 de salariați ai sucursalei.

Cu alte cinci, dintr-o întreprindere cu 5100 salariați, s-au înființat patru întreprinderi, fiecare cu o conducere „independentă” și cu structuri de personal proprii.

Fără a mai intra în alte detalii de personal, raportul fiind favorabil segmentului direct productiv în urma reorganizării, — fapt confirmat de resortul de specialitate al sucursalei (de la 256 personal TESA s.a ajuns la 233 pe total sucursală) —, menținerea tuturor structurilor existente, îndeosebi a R.A.C. Deva și în perspectivă a sucursalelor, nu ar însemna altceva decît un pas în stîngul.

NOI SERVICII ALE POȘTEI ROMÂNE

PRIORIPOST — Serviciul de poștă rapidă internă — prin care se asigură predarea trimiterilor în mina destinatarului în max. 24 ore pentru trimiterile „loco” și în max. 48 ore pentru cele „alte localități”.

POSTMESAGER — asigură difuzarea informațiilor privind serviciile pe care doriți să le oferiți celor interesați prin intermediul unor foi volante denumite imprimate fără adresă.

POSTRĂSPUNS — prin intermediul acestui serviciu vi se creează posibilitatea primirii pe adresa dv. de trimiteri poștale nefrancate (fără timbru).

POSTAFIS — se asigură efectuarea de reclame în oficiile poștale prin expunerea de afișe publicitare sau panouri cu afișaj electronic.

POSTSTAMP — se asigură efectuarea de reclame prin aplicarea de ștampile cu mesaje publicitar pe scrisorile prezentate și/sau sosite într-un oficiu poștal, în funcție de solicitarea clientului.

De asemenea, POȘTA ROMÂNĂ și-a lărgit obiectul de activitate, au fost introduse noi prestații: comercializare de articole de tutun, cosmetice, papetărie, cărți (editura CORESI și SIRIUS) și ambalaje.

A fost deschis un ghișeu poștal în incinta Judecătorei Deva, parter, pentru a veni în întâmpinarea cererii tot mai mari de timbre fiscale.

